

Vinduer, Døre og Lister.

Godt og billigt Arbejde.
Hugo Øster's Maskinsnedkeri,
Tlf. 216. Thorshavn. Tlf. 216.

Forlovelse, Ægteskab, verdensberømt Bog, 196 Sider, 1,85. — Dr. M. Padden, amerikansk Læge: Ægteskabelig Livslykke, 2 store Bind, kun 3 Kr. for begge B. — Dejlige Sae, den unge, dybsunkne Kvindes Testamente, Op- lag 40,000, 1,35. — Ford: Hømmeligheden ved at tjene Penge, 1,25. — Sundhedsalere, mange Oplysninger, kun 1,00. — Eleveker: Muntre Fortællinger, kun 1 Kr. 25 Øre. — Filmens Eventyr, stort Pragtverk med 125 Kunstfotos, kun 3 1/2 Kr. — Ungdom og Kærlighed, 975. Selves Bogforlag, Ald. F. S. D., Odense.

Ísínun vera gjord so handug og skjót, at tað verður at kalla eingin stedgur her við bryggjuna fyrri at innskipa. Fleiri skip kunna arbeia ísenu.

Um skipini á einum firði ella havn leggja saman til ein stóran bestilling, vil »Ísvirkisins« skip sigla við ísínun og sildini, og verður farmagjaldið bert helmingurin av tí, ið tað er við »Smirli« ella »Staksafossi«.

Ísrisuðin er: 28 kr. fyrri tonsið í blokkum, 33 kr. fyrri tonsið knúsað. Ísvirki.

Ex-Konsul Thomsen er stadig paa Tærne.

Mennesket er skabt til at arbejde, og kan det ikke gøre noget godt, gør det det modsatte.

Dethlef Thomsen, hvis Skrive- lyst daarlígt kan beskrives og hvis Snakketøj sjælden under ham et eneste roligt og fredsommeligt Øjeblik, har for kort Tid siden sendt »sit Hoforgan« »Tingakrossur«, som han plejer at udtrykke sig, en længere Epistel. Epistelen er en Veklage, hvad der ikke sjælden kommer fra ham. Han har jo altid ageret forfulgt, forfulgt af alle, der har kendt Hr. Dethlef Thomsen tilstrækkelig længe. At Hr. Dethlef Thomsen har bragt sig i en saadan ubehagelig Situation, er der vel ingen, der har været mere medvirkende til end han selv. Det er derfor lige hen i Vejret — som forresten alt hvad der kommer fra hans Haand — at ville paafore sine Omgivelser eller Personer, som han har grumme lidt Kendtskab til, Aarsagen til, at hans Rennemølle er kommet i alvorlig Fare. Hr. Thomsen bor kende — ja man kan jo næsten ikke forlange, at han forstår det — Forholdet mellem Aarsag og Virkning. Aarsagen til, at han er kommen i den ubehagelige Situation, er jo hans, og Virkningerne overgaar naturligt ogsaa ham. Det modsatte er umuligt.

Sidste Veklage, der findes optaget i »Hoforganet«, handler om, at han, Dethlef Thomsen, skal være sat fuldstændig ud af Spillet, efter at Forhandlingerne var begyndt om Oprettelsen af »Ísvirki« paa Tveraa.

Naa, Hr. Thomsen skulde vel vide, at det var lige saa unyttigt at føre aarelange Forhandlinger med hans Assistance om »Ísvirki«, som det er for ham at skrive meterlange Artikler i sit »Hoforgan« for at overbevise Publikum om, at han er »den store merkanile Kraft«.

Hvordan Hr. Thomsen var kommen ind i Forhandlingerne med Frysningsselskabet, ved vi, dog skal vi ikke denne Gang

komme nærmere ind herpaa. Hvorfor Hr. Thomsen kom ud af Forhandlingerne, ved vi ogsaa. Det var nemlig nødvendigt, ellers havde Forhandlingerne aldrig ført til noget Resultat!

At Hr. Thomsen ikke offentlig er takket for det »Arbejde«, han havde gjort for Arbejdere og Fiskere i Frødebo Sogn, har Hr. Thomsens Hjerne ikke været i Stand til at opfatte, for ellers havde han indset, at det var en Paaskønnelse, som han maaske ikke en Gang havde gjort sig fortjent til.

Naar Hr. Thomsen sparker til Lagtingsmand Dam og det Arbejde, han har udført for Arbejderne i Frødebo Sogn, da indrommer vi at genkende Dethlef Thomsen; saaledes har han sparket baade paa Færoerne og paa Island, og det skulde være mærkværdigt om Dam, der ogsaa har omgaaet Thomsen, skulde kunne gaa Ram forbi.

Naar Hr. Thomsen skriver, at han skulde have formaaet Hr. Dam til at tale ved Socialdemokratiets Møde og yderligere skrevet hans Tale, da maa vi indrømme hans mildest talt uhyggelige Fantasi. Vi ved, at Hr. Dam af Partikontoret i København var anmodet om at tale ved Mødet, og Hr. Dam mangler ikke Evnen til at forme Sætninger, saa i det Stykke behøvede han ikke Hr. Thomsens Hjælp. Talen bærer da ogsaa tydeligt Præg af at være frembaaret af Dam. Hr. Thomsen vilde ikke være i Stand til at forme en saadan Tale, dertil er hans Syn paa Omgivelserne baade i Danmark og andre Steder for uhyggelig, ja saa uhyggelig som Hr. Thomsen selv er det.

At Pladshensyn kan vi ikke denne Gang beskæftige os mere med Ex-Konsulen, men vil senere vende tilbage til ham.

Norgesbrev.

(Fra vor Korrespondent).

Oslo, 12. marts 1930.

Igen er der blitt vedtatt en ny arbeiderfiertlig lov. Det er loven om listeforbund, som blev endelig vedtatt av Stortinget igår. Arbeiderpartiets veldige fremgang ved siste valg satte skrekk i de borgerlige partier. De forstod at muligheten for et arbeiderfiertlig part i Stortinget nu var kommet ganske nær og for å vanskeliggjøre dette var det så at de fant på loven om listeforbund.

Denne lov går ut på, at når to eller flere partier inngår listeforbund så vil de stemmer, som partiene har flere enn nødvendig for å få valgt sin kandidat, bli slått sammen og derved kan — efter den gjeldende valgordning med forholdstallsvalg — det parti som har den største rest få valgt enu en representant som ellers vilde gått til motpartiet. Det er klart at loven åpner mulighet for et intimt samarbeide mellom de borgerlige partier, hvis indre motsetninger er av relativ liten betydning i forhold til kampen mot det socialistiske arbeiderparti.

Loven er en følge av den borgerlige samling med front mot socialismen som har funnet sted her i landet i de siste år og bl. a. gitt sig uttrykk i dannelsen av Fedrelandslaget, en organisasjon med tydelig fascistisk tendens.

S. St.

Licitation vedrørende Kirke i Nordskaale.

Der ønskes Tilbud paa følgende:

- 1) Ledelse (Formand) ved Betonarbejdet, herunder Udførelse af Pudsearbejdet.
- 2) Udførelse af Tomrerarbejdet med Leverance af Materiale.
- 3) Udførelse af Snedkerarbejdet med — — —
- 4) Udførelse af Malerarbejdet med — — —

Tegninger og Betingelser udlaaes ved Henvendelse til Købmand Axel Petersen, Nordskaale, mod et Depositum af 10 Kr. pr. Sæt.

Tilbud indgives sammesteds inden Fredag den 11. April d. A. Eftm. Kl. 6.

Nordskaale, i Marts 1930.

Komitéen.

En prektig bokserie.

På det nye norske forlag Nasjonalforlaget, som har satt sig som mål å gjøre den virkelig gode litteratur tilgjengelig for et stort publikum ved å sende den ut i billige, vakker utstyrt serie, er der nettopp begynt å utkomme et nytt praktverk. Det er »Norske klassikere i utvalg« som vil komme til å omfatte forfattere fra Petter Dass til Vinje. I denne serie som blir på seks bind, vil man få et utvalg av alt det som ennå lever og huskes av de store forfattere fra den tid, bl. a. vil Vessell, Wergeland og Welhaven bli rikt representert.

Der foreligger nu to bind, omfattende det beste og det som er lettest tilgjengelig av Wergelands diktning, hans skjønnere vers, hans vidunderlige, stemningsfylte naturskildringer og hans varmt følte artikler i bladet »For arbeidsklassen«.

Bøkene er meget smukt utstyrt, med rødt, mykt skinnbind og er trykt på godt papir. Prisen, kr. 3,45 pr. bind, må sies å være meget billig. Bøkene kan fåes ved henvendelse til Nasjonalforlaget, Oslo.

S. St.

Úr Føroyum.

Thorshavn.

Sjónleikaravítjan.

Undirvísingarmínisterið hevur fingið í lag, at danskir kunstarar fara til Íslands í summar á sendiferð fyrri »Dansk Tonekunst«. Tey, ið fara, eru operasangarinnan Mary Alice Terp, operasangarin Per Bjørn og pianóleikarinnan frk. Burmeister. Songleik eftir Carl Gandrup: »En Time i Sang« skulu kunstararnir føra fram.

Um »Ísland« kemur á Havnina um hóskandi fjúma, er ætlanin at vit fáa at hoyra og síggja tey á leikpallinum í Sjónleikarhúsinum. Tað hava tey boðið sær til, um víðurskiptini loyva tað og nógv nógv fólk tekna seg fyrri atgongumerki. Tey, ið halda av góðum musikki og sjónleiki, eiga tí at vissa sær pláss frammanundan fyrri 4 krónur atgongumerki.

D. F. D. S.

S/S. »Sleipner« ankom i Gaar til Thorshavn fra Leith—København.

M.S. »Dr. Alexandrine«, fra Kbhvn., ankommer til Thorshavn Fredag den 21. ds. paa Vej til Island.

S/S. »Island«, fra Island, anløber Thorshavn samme Dag paa Vej til København.

S/S. »Botnia«, fra Leith, anløber Thorshavn Fredag den 21. ds. paa Vej til Island.

»Tjaldur« 100 ferðir.

»Tjaldur« hevur nú gjørt 100 ferðir millum Føroyar og Danmark, síðani tað ognadist Føroyingum. Tessvegna hevði stjórnskipafelagsins boðið til eina lítla, hugnaliga samkomu umboð á »Tjaldurinum«, Hildnær vóru her

roður av Edw. Mitens, formaður skipafelagsins, og J. H. Rubbeksen, formaður »Havnar Arbeidsmannafelags«.

Góð veiða.

»Silver spray« kom inn á Reykjavík sunnudagin, og hevði fiskað 9500. Hetta má kallast góð veiða, tí tað eru bert tveir vikur síðan hon fór yvir.

Fiskasolan í Íslandi.

Hesi undanfarnu árinu hevur hópur av saltfiski verið seldur frá føroyskum skipum í Íslandi, bæði á Eysturlandinum um sumari og serstakliga á Reykjavík og Havnarfirði um várið. Til hitt fyrrnevnda er ikki so mikið at siga á ein hátt, tí nógv av tí, sum fiskað verður seinna partin av sumri, verður ikki tilvirkað í Føroyum, og eisini er tað minni mongdir, ið har verða seldar; men sola av várfiski frá føroyskum skipum í Íslandi er tey romu ólíkindi. Tann peningur, ca. 3/4 millión krónur sigst, sum arbeisfólk ið í Føroyum missur av hesari ólíkinda solu, er ávisilgur; men hann er, tá saman um kemur, kanska tó ikki tann størsti missurin. Snørisfiskurin, sum fest hesa fyrstu tíðina, er ein so góð vora, at Íslendingar liggja nógv eftir henni. Tey kunnu tíðliga á árinum virka hendan fisk til fyrri Barcelona-marknaðin so linan, at hann gevur góða vekt, og síðan selja hann 2—3 pesetas pr. pakka dýrari enn sín línu- og garnfisk. Hetta er sjálvsagt ein umvegis missur fyrri føroysk fiskakeypmenn; men hartil koma aðrar ónóllur, ið eru okkum enn meira til bágs.

Barcelona-keypmaðurin er so meinkunnugur við fiskahandlin, at hann kennur hin føroyska snørisfiskin aftur, sjálvt um hann er virkaður í Íslandi, so hann verður ikki narraður. Íslendingar, sum eru kunnugir við hetta, selja tí fiskin sum Íslands-virkaðan snørisfisk frá føroyskum skipum.

Tá, seinni á árinum, Føroya-virkaður fiskur kemur á marknaðin frá 2. og 3. landing, er hann knapt so finur, sum hin av fyrstu landing, sum longu er har og konkurera ímóti føroyskum fiski. Hin spansk fiskakeypmaðurin í Barcelona og aðrastaðni er noyddur at hugsa um hesi margháttliga víðurskipti, og skapar sær eina meining um ársakan. Hann sigur sum so: Íslands-virkaður Føroyafiskur er tann besti, hin føroyskvirkaði Íslandsfangaði er ein mun ringari. Tað má koma av, at Íslendingar duga betur at gera til klippfisk enn Føroyingar. — Hetta vóru Føroyingar varir við, sum gistu Barcelona fjør, —

Hvat tilfiskur hugsnarháttur hjá Spaniamonnum (hóast hann er blóðskeivur) í longdini kostar Føroyingum, er ikki lætt at rokna út; men at tað kann vera nógv, er ivaleyst.

At Íslendingar eru ágrýtnir í hesum føroyska fiskahandli er sjálvsagt; hann er teimum jú til stóran vinnings — at hann er okkum til taps, kann ikki nerva teir. — Í handli sum í kortum geldur eingin bróðurskapur, tíverri. Hann sum leggur merki til lýsingarnar í blóðunum og kannar eftir, hvat ymisir agentar havast at her á landi, hann veit, at íslenskt stórfeløg í allan vetur hava verið út eftir at vissa sær føroyskan fisk til keyps í vár og sumar.

Tað kann sjálvsagt stundum vera neyðugt hjá føroyskum skipi at selja nakað av fiski í Íslandi; men tað er ikki heilt einstýðandi, hvønn fiskurin verður seldur til. Tað, sum er mest skaðiligt fyrri okkum, er sjálvsagt, at tey stóru handilsfeløgini, sum hava heima í Íslandi og tilvirka fiskin har, fáa hann, tí tá kemur hann at konkurera við okkum á klippfiskamarknaðinum. Hetta sleppa vit frá, um vit selja til umboðsmenn fyrri útlandum feløgum, ið senda saltfiskin til Amerika ella Skotland, tí tá kemur hann ikki á Spaniamarknaðin. Tilfisk umboðsfeløg hava umboðsmenn í Reykjavík, tað ræður bert um at spyrja eftir teimum.

Best er sjálvsagt ikki at selja meira enn hægst neyðugt av saltfiski í Íslandi; men fóra hann heim til at verða fullvirkaður her í Føroyum.

Tað verður stundum kenst um, hvør ið hevur skuldina fyrri hesa solu um várið í Íslandi. Útgerðarmenn skylda uppá skipara og manning. Og nokkast kann tað ikki, at tað kann vera freistandi fyrri skiparinn og manning, sum fáa vissar procentir av bruttoveiduni, at lætta um skipið, tá tað longu í apríl mánaði er so láðið, at teir noyðast heim at skipa upp úr fjúkum fiski; men tað er heldur ikki ósatt, tá fiskimenn gera galdandi, at teir heldur vilja selja í Íslandi og býta frá, tí tá fáa teir peningin í hondina. Fara teir heim til Føroyar, er tað ikki so greitt at fáa selt frábýttan fisk, tí higartil hevur tað verið so, at keypmenn kvíða seg við at keypa frábýttan fisk frá skipum, sum aðrir keypmenn eiga. So noyðast fiskimenninir at landa fiskin til útgerðarmannin; men tá fæst peningurin ikki fyrr enn 1. november ella seinni.

Hesin vandi kundi verið lokin á tann hátt, at fiskimenninir stóðu so væl stimbraði, at teir kundu latið felagið tikið ímóti teirra partí av saltfiskinum og virka hann til klippfisk fyrri teirra rokning; men hartil er langt upp at síggja enn. Sum nú stendur, er tað, at útgerðarmenn ikki vilja rinda fiskimonnnum saltfiskaprisin í hondina, ein stóur ársaki til, at manningin heldur selur fiskin í Íslandi, enn hevur hug at sigla heim við honum; men til tross fyrri tað sterka krav, sum frammi var frá fiskimonnnum við ráðgerðina í ár um »kontanta betaling við landingina«, settu allir útgerðarmenn seg ímóti hesum við hond og fót. Tað kann vera, at mangir útgerðarmenn ikki eru fórir fyrri at rinda fiskimonnnum pening í hondina, áður enn klippfiskurin er seldur; men tilfisk kundi verið bót um, við at okkara peningagrunnur var lagaligur, og gav lán móti trygd á saltfiski ístaðin fyrri, at hann til dags hevur verið ólagalur og nokta tilfisk lán.